

1001 verhalen van samenwerking en verandering

Wereldcampagne 2017: 'Stop armoede. Samen voor waardigheid.'

Niemand in de steek laten - Het verhaal van André Kahiro uit Congo

"Collectief belang doen voorgaan op eigenbelang," dat is de kern van de boodschap van de 'solidaire gezinnen', een groep in Bukavu in de Democratische Republiek Congo.

Ik ben lid van de werkgroep 'solidaire gezinnen' van Burhiba in Bukavu in de Democratische Republiek Congo. Vroeger lieten wij ons aanspreken als 'de arme gezinnen die strijden tegen armoede'. Door wat wij leerden van Père Joseph Wresinski, oprichter van de internationale beweging ATD Vierde Wereld, lieten wij het woord 'arme' in onze naam weg. Wij zijn nu 'de gezinnen die zich samen inzetten voor de strijd tegen armoede'. Onze taak is andere arme mensen die het nog moeilijker hebben dan wij, te bezoeken.

We beginnen met hen ons eigen verhaal te vertellen, wij willen hen weer hoop brengen en wij vragen hen om zich bij ons aan te sluiten. Anders zullen zij nog dieper wegzakken in de ellende. Een deel van onze groep gaat op ziekenbezoek, anderen herstellen de beschadigde wegen of bruggetjes in onze wijk.

Regelmatig bundelen wij onze krachten om diegene onder ons die het diepst in de put zit, te helpen. Ons doel is om nooit iemand in de steek te laten.

In 2013 besloot onze groep iemand van ons te helpen zijn woning op te knappen. Ik dacht dat ze mij zouden kiezen omdat mijn huis erg vervallen was. Een grote hond kon er gemakkelijk binnendringen, mijn kind eruitsleuren en het verslinden. Maar men stelde een andere naam voor uit de solidaire gezinnen: M.K. had ook verteld over de slechte staat van zijn huis. Bovendien was hij, net zoals zijn vrouw, gehandicapt. Hij vertelde ons:

"Als het regent, moeten wij opstaan. Ook de kinderen moeten wij wakker maken en doen rechtopstaan tegen de muur totdat de regen ophoudt. Of we bedekken ze met zakken, zo erg lekken de dakplaten."



Ik begreep meteen dat hij nog dieper in de problemen zat dan ik, want hij was bovendien gehandicapt. Ik heb mijn twee benen, ik kan lopen, ik kan vechten tegen onrecht; hij kan dat allemaal niet. Dus stelde ik de groep voor eerst hem te helpen, mijn beurt zou later komen.

Ik overwon mezelf door te zeggen, dat zelfs al slaap ik bijna onder de blote hemel, ik toch nog fysiek in orde ben.

Ik vond het normaal dat men dit gezin eerst hielp. Ik heb meegewerkt op de werf van begin tot einde. M.K. en zijn gezin waren gelukkig toen we hen met zijn allen kwamen helpen. **Sterker nog: toen zijn buurman onze solidariteit en liefde zag, heeft hij dezelfde dag nog beslist zich aan te sluiten bij onze groep, de 'solidaire gezinnen'.**

Het collectief belang doen voorgaan op het eigenbelang, dat blijft de kern van onze groepsgeest.

André Kahiro. Vertaald door J. Vanderstappen en K. Mercelis-Delisse, September 2017

Oorspronkelijke titel: Ne laisser personne en arrière. V.u.: ATD Vierde Wereld België - www.atd-fourthworld.org

